

никакъ не желая да са брана, нито да са отрича отъ случките които ги знаешъ.

Г. ДАНДЕНЪ.

Защото са виждашъ утеснена отъ всичките страни, и че въ тѣзи работа не ще можешъ да изнамеришъ нѣкое лукавство, чрезъ което да са извинишъ.

АНГЕЛИКА.

Да, казвамъ ти че азъ съмъ кривата, и че ти имашъ причина да са оплаквашъ. Но ти са моли да ма не оставишъ да ма видатъ родителите ми, и по добре кажи да ми отворатъ вратата.

Г. ДАНДЕНЪ.

Целувамъ ти рѣцете.

АНГЕЛИКА.

Хе! милий ми стопанчо заклевамъ ти са.

Г. ДАНДЕНЪ.

Хей милий ми ступанчо! азъ съмъ сега ступанчо зеръ, защото са виждашъ уловена въ капанътъ.

АНГЕЛИКА.

На, обричамъ ти са, да ти недавамъ отъ сега на татакъ никаква причина за неудоволствие и да

Г. ДАНДЕНЪ.

Всичко това е нищо за мене, и не желая